

ὅτι δ' ἐστὶ τῶν βρωμάτων ἔνια δυσόνειρα καὶ ταρακτικὰ τῶν καθ' ὕπνον ὄψεων, μαρτυρίοις ἐχρῶντο τοῖς τε κνά- F μοις καὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ πολύποδος, ὧν ἀπέχεσθαι κελεύουσι τοὺς δεομένους τῆς διὰ τῶν ὀνείρων μαντικῆς.

2. Ὁ δὲ Φαβωρίνος αὐτὸς τὰ μὲν ἄλλα δαιμονιώτατος 5 Ἀριστοτέλους ἐραστής ἐστι καὶ τῷ Περιπάτῳ νέμει μερίδα τοῦ πιθανοῦ πλείστην· τότε μέντοι λόγον τινὰ τοῦ Δημοκρίτου (A 77) παλαιὸν ὡσπερ ἐκ καπνοῦ καθελὼν ἡμανρω- μένον οἶος ἦν ἐκκαθαίρειν καὶ διαλαμπρύνειν, | ὑποθέ- 735 μενος τοῦτο δὴ τοῦπιδήμιον ὃ φησιν Δημόκριτος ἐγκατα- 10 βυσσοῦσθαι τὰ εἶδωλα διὰ τῶν πόρων εἰς τὰ σώματα καὶ ποιεῖν τὰς κατὰ τὸν ὕπνον ὄψεις ἐπαναφερόμενα· φοιτᾶν δὲ ταῦτα πανταχόθεν ἀπιόντα καὶ σκευῶν καὶ ἱματίων καὶ φυτῶν, μάλιστα δὲ ζώων ὑπὸ σάλου πολλοῦ καὶ θερμό- τητος οὐ μόνον ἔχοντα μορφοειδεῖς τοῦ σώματος ἐκμε- 15 μαγμένας ὁμοιότητας (ὡς Ἐπίκουρος (fr. 326) οἶεται μέχρι τούτου Δημοκρίτῳ συνεπόμενος, ἐνταῦθα δὲ προλι- πὼν τὸν λόγον), ἀλλὰ καὶ τῶν κατὰ ψυχὴν κινήματων καὶ βουλευμάτων ἐκάστῳ καὶ ἡθῶν καὶ παθῶν ἐμφάσεις ἀνα- λαμβάνοντα συνεφέλκεσθαι, καὶ προσπίπτοντα μετὰ τού- B των ὡσπερ ἔμψυχα φράζειν καὶ διαγγέλλειν τοῖς ὑποδεχο- 21 μένοις τὰς τῶν μεθιέντων αὐτὰ δόξας καὶ διαλογισμοὺς καὶ ὀρμάς, ὅταν ἐνάρθρους καὶ ἀσυγγχύτους φυλάττοντα προσμίξῃ τὰς εἰκόνας. τοῦτο δὲ μάλιστα ποιεῖ δι' αἴρος λείου τῆς φορᾶς αὐτοῖς γινομένης ἀκωλύτου καὶ ταχείας. 25 ὁ δὲ φθινοπωρινός, ἐν ᾧ φυλλοχοεῖ τὰ δένδρα, πολλὴν ἀνωμαλίαν ἔχων καὶ τραχύτητα διαστρέφει καὶ παρατρέ-